

„Kui teie tahhate kuulda, küs ma räägin. Ommeti pallun, armad naabrid, et teie ei võtta asja laita, kui ka minno sannad mõnne kano poolt ei lähheks digeks. Nitate teie mind, küs siis võttame jälle sedda ehk teist sanna parrandada, mis efsiotsa ei peakš dige ollema.“

„Rägi ikka meile, kust hädda hakkab,“ ütles Pirga Peter; „meie olleme walmis kuulma ja otame jo.“

Se peäle hakkas siis Tomas jälle ja kuulas Mikko käest: „Kas sa woid mulle nimetada, mis häddaks tulles arwata?“

„Kül sedda peakš mõnda ollema, agga minna arwan, se on hädda, kui inimenne ei sa tehtud, mis ta tahhab.“

„Sinno sanna järrel ei olle siis sel hädda ühtegi, kes jouab tehha mis ta iggatseb ja tahhab?“ — „Ei sesuggusel olle hädda ühtegi!“

„Agga mis sa arwad: kas se, kellel enne sel polle hädda, võttaks heamelega teisele

hädada tehha?“ — „Ei mitte! Sest kes teisele auko kaewab, se langeb isse sisse; ja mis ial inimenne teisele kahjuks teeb, sedda noutakse wimaks temma käest ja se on temmalegi häddaks minnemas.“

„Nende sannadega tunnistad, et selle polest olled õppetust hästi tähhele pannud, ja meles piddanud. Ommeti katsume piisut sinno efsimest kostmist läbbi: se on hädda, kui inimenne ei sa tehtud, mis ta tahhab. Kül on wannemal häddaks kui ta ei joua last diget ello teed õppetada, et wallato laps panneb õpetusse wasto, misga wannem tedda tahhaks õnnistusse põlwe juhhatada. Agga mis tahhab wallato laps?“

„Et woiks wallatust piddada.“

„Mis tahhab warras?“

„Et saaks warrastud.“

„Siis on wallatumal hädda, kui ei sa wallatust petud, ja polle hädda, kui sai wallatust piddada. Wargal on hädda, kui ei sa